

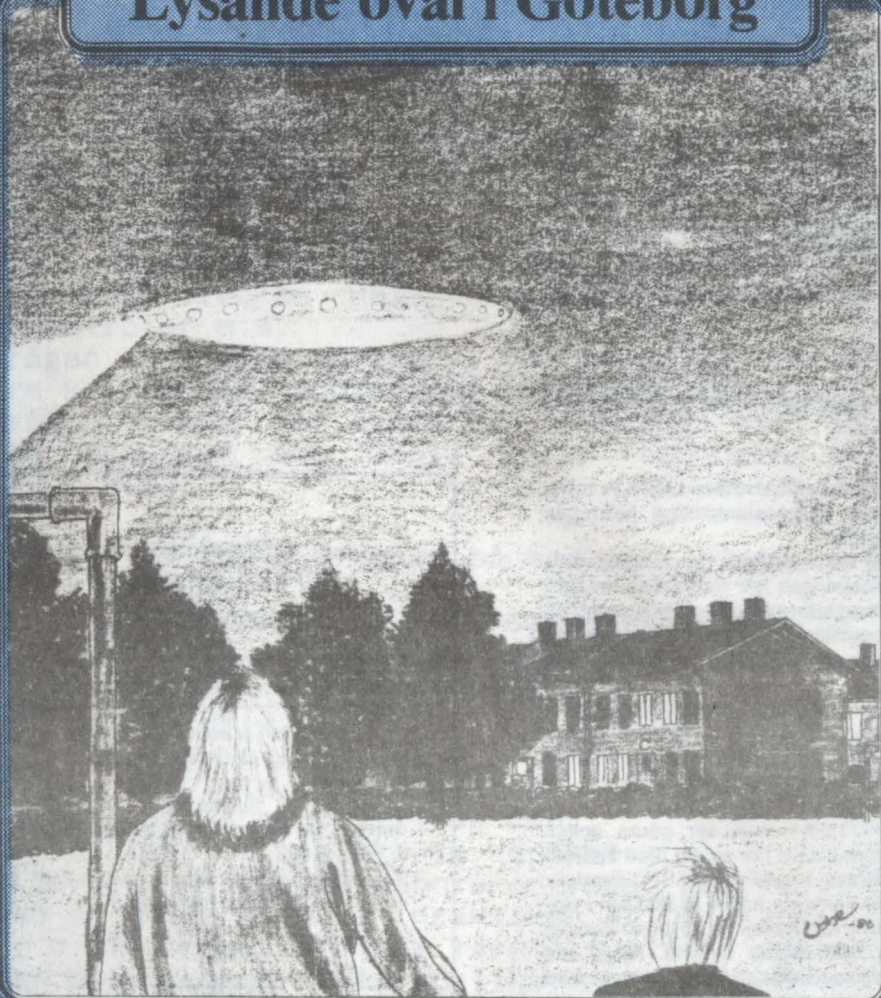
UFO

UFO-Information:
Box 9109,
580 09 Linköping

Nr 2 1986
NFORMATION

Lysande oval i Göteborg

se sidan 22

Illustration: Urban "Ubbe" Moberg

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen.
Utk. med 6 nr/år

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 jan.-31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Thörnlund. Tel. 013-17 17 90

Övriga medarbetare:
Olle Öhman, Märta Engzen,
Lars Nilsson, Kenneth Eek och
T. Gustavsson.

Redaktionens besöksadress:
Rydsvägen 28 B
582 48 Linköping
Tel. 013-17 17 90

UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro: 483 64 25-1

UFO-Information kostar 100 helår.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga TECKNARE och ÖVERSÄTTARE

för översättning av engelska, franska
och spanska texter.

Vi vill också gärna knyta kontakter med
UFO-intresserade som kan hjälpa till
att på sina hemorter följa upp och
bearbeta aktuella UFO-fall.

För närmare upplysningar ring (kvällstid)
eller skriv till, UFO-Information,
Box 9109, 580 09 Linköping.

Bidrag från läsekreten i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskin. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär — det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälpt oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att tex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Missa inte UFO-Informationens pangerbjudande:

JUBILEUMSNUMRET!

Tidningen är ett måste för den
verkligt UFO-intresserade.

Beställ den
medan den fortfarande finns kvar i lager!

Rekvirera ditt ex. genom att sätta in
35 kronor på postgiro

483 64 25-1

Märk talongen
"Jubileumsnummer"

1986 Ett intressant år

Vill man försöka förstå naturens eget sätt att rätta till fel och brister som vi människor orsakar så kommer man snart till insikt om att 1986 kommer att bli ett ytterst ovanligt och intressant år.

Ända sedan UFO-Information 1979 publicerade en artikel om tre kvinnor som såg årtalet 1986 på himlen med moln-liknande siffror så har jag funderat på om det ligger ett budskap i denna syn. (Se artikel sid.11).

Att något utöver det vanliga skall hända i år finns ej längre några tvivel om. Det har redan hänt mycket som skulle kunna binda denna ovan nämnda syn till en förklaring T.e.x. Rymdfärjans tragiska öde Palme-mordet Tjernobyl olyckan Halleys komet stora naturkatastrofer m.m.

Frågan är inte längre vilken händelse som de tre kvinnornas upplevelse skall hänvisas till. Frågan är nu: Var denna syn en början till en rad händelser som skall ge en förändring av något slag.

När det gäller UFO-saken så har allt gått sin gilla gång.

En stor händelse i UFO-sammanhang skulle givetvis vara "den slutgiltiga kontakten". Bevis som inte skulle kunna tystas ner. ser vi det hela.

Nu är det inte säkert att den kontakten sker på det sätt som vi vill se den.

Det är inte vi som ska ta kontakt.

Glöm inte att många människor redan har varit med om detta möte. I praktiken är det kanske vi själva som inte har förstått att vi redan har bevis som är tillräckliga.

Om så är fallet håller du nu i din hand ett led i denna bevisföring som kan få våra UFO-fenomen att bli offentligt accepterade. Tack för att du läser UFO-Information.

Grönlandsisen kan lösa energiproblemet

Grönlandsisen löser energiproblemet tror schweiziska vetenskapsmän

Om de båda schweiziska doktorerna Kollbrunners och Staubers idé kunde förverkligas skulle tusen atomkraftverk bli överflödiga! Elkraft hämtad ur Grönlands is skulle kunna mata våra lampor.

Den schweiziska miljonären, dr Curt Kollbrunner, kämpar lidelsefullt för att förverkliga den sannolikt mest vinstgivande idén i detta århundrade: glaciärkraftverk på Grönland.

-Atomkraftverken är rena vansinnet, säger energiexperten från Zürich. Den 70-årige översten är övertygad om att det finns en långt bättre möjlighet att tillfredsställa industriländernas ständigt stigande energibehov, billigare, enklare och - det allra viktigaste - miljövänligare!

Projektets andlige fader är den schweiziske geologen Hans Stauber. Han studerar sedan 40 år metoder, med vilka man kan omvandla Grönlands eviga is till elektrisk ström. Nu hoppas han och hans medarbetare på att deras energidrömmar ska gå i uppfyllelse.

Det av Stauber föreslagna utnyttjandet av Grönlandsglaciärerna synes så genialt, att det har blivit patenterat i flera länder. Dr Kollbrunner menar, att man snarast bör sätta igång - om några år redan kan vi få ström från Grönland.

Med en ganska enkel metod vill de båda schweizarna utnyttja naturens krafter. Den vid konventionella vattenkraftverk nödvändiga, gigantiska och dyra dammbyggnaden för vattenmagasin bortfaller. På Grönland finns det i runt tal sex tusen naturliga vattenmagasin. Deras dammar består av is. Under sommarmånaderna flyter smältvatten från inlands-glaciärerna till dessa magasin,

avdunstar där eller flyter vidare i vilka strömmar ut i havet.

Dessa vattenmagasin, som ligger på en höjd av 2500 m, skall enligt Kollbrunner och Stauber avtappas genom underjordiska kulvertar, vilka leder vattnet ner till havsstranden. Där skall vattnet driva turbiner, som i sin tur driver generatorer för strömalstring. Till och med på vintern kommer det, enligt Stauber, att försiggå ett visst vattenflöde från dessa magasin. Detta kan förklaras genom att magasinerna då är täckta av omkring två meter tjock is, vilken tjänstgör som ett isolerande lock. På sommaren skiner solen i de arktiska trakterna dygnet runt och bidrar härmed till att stora mängder is smälter.

De på en yta av i runt tal 40000 km frigivna vattenmängderna under sommaren kan, utnyttjade med hjälp av turbiner, leverera 90 miljarder kilowattimmar. Det är långt mer än det årliga privatbehovet i förbundsrepubliken Tyskland (omkring 70 miljarder). Detta projekt kunde visa sig vara det enklaste sättet att utnyttja solens energi.

Helt naturligt har väl schweizarna också räknat med, att energin från Grönland kunde transporteras både till Europa och Amerika. Det tekniskt lättaste sättet vore undervattenskablar. Strömmen kunde också användas inom Grönland för att utvinna de stora zink- och blyförekomsterna, vilka tills nu, på grund av energibrist, ej ekonomiskt kunnat utnyttjas. Man kunde även framställa vätska, som väl lär bli framtidens drivmedel.

Kollbrunners och Staubers idé har hittills blivit bromsad av Grönlands moderland Danmark. De 40000 invånarna på Grönland, företrädesvis eskimåer, önskar förklarligt nog medverka till och även dra nytta av detta

projekt. De 10 miljoner mark som behövs för det första försökskraftverket satsas av miljonärerna från Zürich.

För industriländerna skulle förverkligandet av ett glaciärkraftverk få en högst önskvärd bieffekt. De skulle slippa påskynda utbyggnaden av atomkraftverk.

Kollbrunner säger: -Ett konsekvent utnyttjande av den energi, som är bunden i grönlandsisen, kunde ersätta bortåt 1000 kärnkraftverk.

Källa: Duist/UFO-Nachrichten nr 245 juni 1977, artikel av UWE Knoll
Översättning: Göte Johansson

Har du vårt
handlingsprogram ?

UFO EN
HANDLEDNING

Beställ medan den ännu
finns i lager
Postgiro 483 64 25-1
Kostnad 30 kr

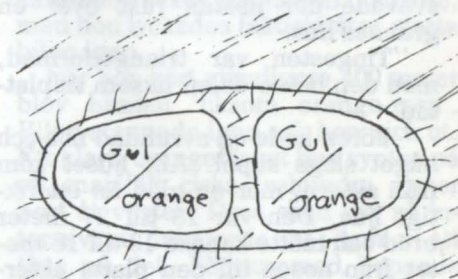
Märkligt flygande föremål observerades av polis i Katrineholm

Datum 86.02.02 kl 23.20-23.22.

Polisman Claes-Göran Eriksson var tillsammans med sin kollega Kjell Malmkvist ute på bilpatrullering i norra delarna av Katrineholm. De åkte Stensättersgatan österut då plötsligt ett föremål på låg höjd i nordostlig riktning syntes.

Hus och byggnader skymde sikten så de förflyttade sig snabbt mot den plats där de såg föremålet dyka upp. Under den snabba förflyttningen såg de föremålet från och till mellan husen. När de kom fram till den plats där de antog att sikten skulle vara bättre (ca 500 m från observationsplatsen) försvinner föremålet bakom en skogsridd mellan träden. De åkte runt skogen för att om möjligt se föremålet ytterligare en gång. Claes-Göran uppfattade då att föremålet sakta släcktes ner samtidigt som det försvann åt NO.

Föremålet stod aldrig stilla utan förflyttade sig hela tiden i samma riktning.

Under söndagskvällen samma vecka iakttogs ett liknande föremål på samma plats och i samma riktning dock mycket mindre i storlek. Inga kurs eller höjdändringar, ej heller hastighetsändringar kunde uppfattas. Klart väder vindstilla och ca 10 grader kallt. Avståndet var vid första tillfället ca 500 m. Objektet var lysande som en gatlykta i intensitet. Färgen gul/orange. Storleken som en 1/4 måne. Formen var oval med delade ljuskällor.

Hur en UFO-observation förändrade mitt liv

Base-ball-stjärnan Darrell Evans säger att en "närkontakt" med ett UFO förändrade hans liv - och gav hans karriär en stor knuff.

Sluggern i Detroit Tigers och hans hustru Ladonna satt utanför sitt hem i Pleasanton, Kalifornien i juni 1982, då de upptäckte ett märkligt ljus på natthimlen.

"Ljuset verkade vara en aning skarpare än något av de andra, och ju närmare det kom desto skarpare blev det," drog sig Evans till minnes i en exklusiv intervju.

"Vad som gjorde det så ovanligt var att det rörde sig så långsamt. Och det hördes inget som helst ljud.

"Det slutade med att det stannade ca 60 yards från vårt hus och bara svävade där nästan rakt över en grannes hus.

"Tingesten var triangelformad, med den bakre delen liksom tillplattad.

"Fören hade en avrundad nos och något slags kupol. Allt ljuset kom från aktern, mer en glöd än ett riktigt ljus. Den var 18 till 27 meter bred och mätte kanske 13 till 18 meter från nosen till den platta akterdelen och var mattgrå till färgen. Ladonna och jag tittade på varandra men sade ingenting.

"Sedan, efter ca en minut, beslutade jag mig för att gå och hämta min kamera. Men i samma ögonblick som jag reste mig upp för att gå och hämta den började tingesten avlägsna sig, som om den ville säga: "Nej, vi tänker inte låta dig fotografera oss." Jag kände på mig att den förnam vad jag hade i sinnet. Någon minut senare dök föremålet upp igen på andra sidan av vårt

hus, ca 800 meter bort. Sedan satte det ljudlöst iväg som ett jetplan och försvann!

"Dagen därpå kollade vi tidningarna för att se efter om någon annan hade sett det, och kontaktade även den närmsta flygplatsen för att höra efter om de iakttagit något ovanligt på radarn. Men utan resultat.

"Vid tiden för iakttagelsen var jag med i San Francisco Giants och satt på bänken för första gången under min karriär. UFOt blev en speciell del i mitt liv."

Evans förklarade att hans UFO-iakttagelse fick honom att tänka på universum och detta fick honom att inse att hans personliga problem var mindre betydelsefulla. Han lade sina problem bakom sig och kunde nu ägna sig mer åt sitt bollspelande.

"UFOt gav mig en mera positiv syn på livet," sade han.

"Det fick mig att inse att det finns en massa saker därute som är mycket viktigare.

"När jag fick chansen att spela igen tacklade jag saker och ting mer intensivt än tidigare.

När Evans väl satt igång och spelat igen slog han fem home runs på en månad - vilket motsvarande hans totala resultat för de föregående två månaderna. Nästkommande säsong slog han imponerande 30 homers och gick vidare med att ansluta sig till ligaledande Detroit Tigers

Pablo Fenjves

Källa: National Enquirer, July 3, 1984

Övers. Sören Andersson

Kidnappning i IOWA

Typ: Närkontakt av andra graden.

Tidpunkt: Omkring kl 23.40

Varaktighet: Ca 30 minuter.

Antal vittnen: 1, med 6 sekundärvittnen.

Observationsort: Council Bluffs, IOWA.

'Huvudupplevaren' i detta fall, en kvinna i femtioårsåldern, önskade aldrig någon publicitet. Hennes berättelse kom därför inte i dagen förrän en viss tid förflutit. En vän övertalade henne att tala med en reporter från Omaha-tidningen World Herald, men hon vägrade att uppges sitt namn. Hon undanhöll också sitt namn när hon talade med en UFO-undersökare i Omaha. Till dags dato vill hon inte kommunicera med någon annan. Hennes vänner säger att hon försöker avskryva allt som något helt vanligt.

Den anonyma kvinnan spelade bridge med sju andra kvinnor, något de brukar göra varannan vecka. När spelet avbröts kl 23.30 åkte fem av dem iväg med Marilyn Anderson, 37, vid ratten. Huvudvittnet åkte i egen bil en bit bakom de andra. Medan Andersons bil fortsatte norrut på väg G66, kunde kvinnorna se en klunga ljus till vänster om sig på västra delen av himlen.

"Ingen kunde se någon form", berättade Anderson för Allan Hendry. Fem blinkande ljus kunde ses, men körningen av bilen upptog hennes uppmärksamhet. En av passagerarna, Rita Sobetski, sade att hon såg tre eller fyra fyrkantiga, vita ljus och ett blinkande rött. Den skenbara storleken hos denna klunga av ljus var mycket större än fullmånen.

Anderson menade att klungan svävade 60 till 90 meter ovanför en brant klippvägg något mindre än ett kvarter bort. När hon stannade bilen

för att gå ut och titta på den, rusade den iväg åt sydväst. Denna första iakttagelse varade cirka tio sekunder. Det förekom en del diskussion huruvida detta kanske helt enkelt varit ett flygplan. De befann sig i närheten av en landningskorridor för Eppley flygfältet, men ingen ringde upp flygfältet för att ta reda på saken.

Ironiskt nog fick huvudupplevaren aldrig syn på denna formation av ljus. Hon blev informerad av Mrs Anderson, som sprang tillbaka mot hennes bil. Efter att ha skilts åt från sina vänner, fortsatte hon mot sitt hem i närheten av Iowas skola för döva. Hon hade inte långt att åka, förrän hon kom fram till Longview Drive kl 23.40. Då, när hon körde fram mot en stoppskylt, fick hon motorstopp. Hennes senare försök att avfärda detta som ett bensinproblem håller nog inte riktigt. Strålkastarna slocknade också och radion tystnade, men hon lyckades faktiskt åter starta bilen igen.

När hon kört ytterligare 400 meter blev himlen 'liksom orange-rosa'. Bilen stannade igen och hon gick ut. Ett klart, orangefärgat ljus syntes på ett majsält cirka trehundra meter bort åt väster. Dess sken var så intensivt att det gjorde ont i ögonen att titta på det. Förstummad hoppade hon in i bilen igen och låste dörren. Sedan förflöt en viss tid som hon inte har något minne av.

Hennes bil stod nu tvärsöver vägen, precis som om hon hade sladdat på isen ... men när? Fordonet fungerade som det skulle när hon sedan körde hem. Från köksfönstret kunde hon fortfarande se skenet från det orangefärgade ljuset.

Hennes systers råd var entydigt: gå och sök upp en doktor. Hon väntade emellertid med att bestämma

sig till morgonen. Hon väckte inte sin man. Hon höll sig emellertid vaken hela natten och märkte att blemmorna och rodnaden höll på att försvinna vid fyratiden på morgonen och var fullständigt borta kl 04.20.

Jämförelser kan göras mellan detta fall och andra aktuella händelser, som t.ex. sheriffrådet Johnsons 'kollision' med en bländande ljuskälla i Minnesota, samt polistjänstemannen Amparanos brännskador i Kerman, Kalifornien år 1978. I detta fall fanns det emellertid ingen läkare eller några medvittnen som kunde bekräfta de fysiska symptom vilka rapporterats av det anonyma vittnet. Kontakt med sherifkontoret avslöjade inga andra UFO-rapporter denna natt.

Källa: Frontiers of Science, Vol 11, nr 4, juli-augusti 1980.

UFO stoppade bilfärd

av Gordon Creighton

Onilson Patero, en 40-årig brasiliansk handelsresande, var på väg till sitt hem i Catanduva i norra delen av staten Sao Paulo, kl. 03.00 den 22 maj. Han hade varit i Itajobi för att lämna sina redovisningar till den firma åt vilken han arbetade och hade sedan gjort en avstickare för att ge lift åt en yngling. Han befann sig nu på väg nr 321. Det regnade kraftigt och han körde med måttlig hastighet.

Han vred på bilradion och hörde hallåmannen säga att klockan var tre och sedan kom en sång med sångaren Nelson Ed. Han skruvade upp volymen men plötsligt kom det störningar som påminde om statisk elektricitet. Han mixtrade med volym-

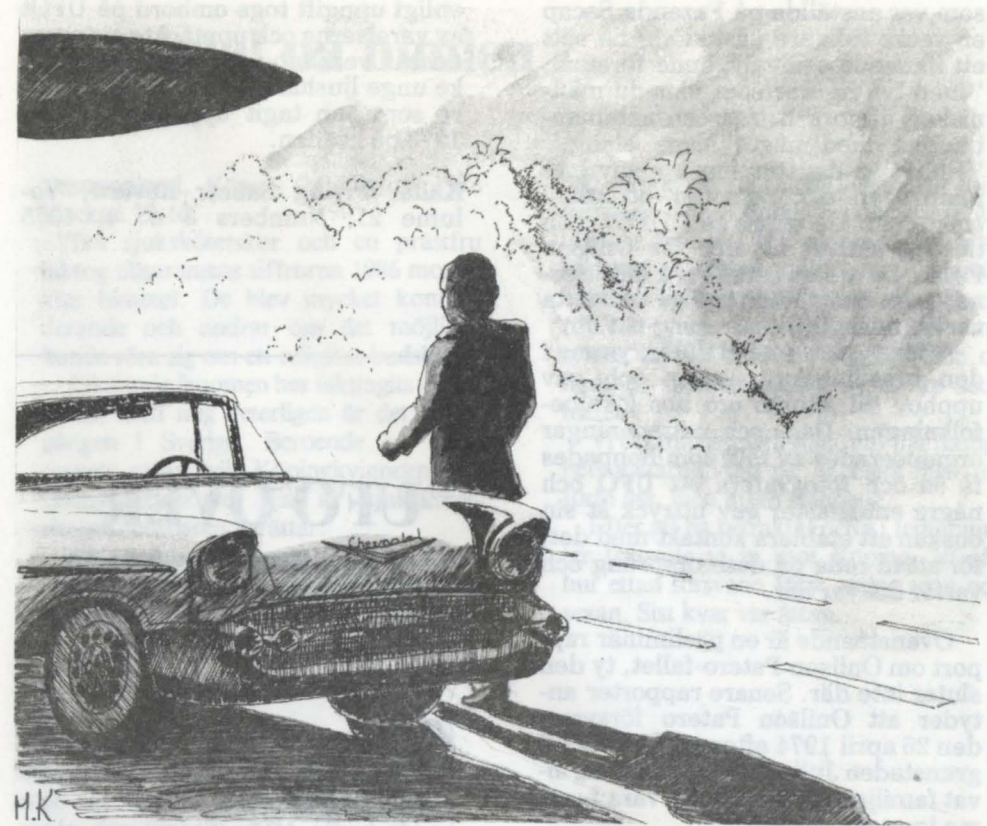
kontrollen men oväsendet blev högre och högre tills radioprogrammet drunknade helt. Under tiden märkte han att bilen, en Chevrolet Opala, förlorade kraft och trodde att detta berodde på elektriskt fel någonstans. Motorn fortsatte att kränga även då han växlade ned till andra och sedan till första växeln.

Sedan blev han medveten om en intensiv stråle av blåaktigt ljus som lyste in i bilen, vilken någon sekund spelade i hans backspegel och sedan förflyttade sig till baksätet där han hade en portfölj liggande. Hans första reaktion var att köra in till sidan av vägen, i tron att en lastbil närmade sig bakifrån. Han svängde in, motorn var nu nästan död, och satte upp armen för att skydda ögonen mot skenet. Men ingen lastbil körde förbi.

Efter att ha tagit ned armen från ansiktet hoppade han snabbt ur bilen och blev nu medveten om en stark värme som nästan var kvävande. Ljusstrålen var fokuserad mot honom och han kunde urskilja dess källa, ett mörkt ovalformat föremål ca tio eller tjugometer ifrån honom, och ca femton eller tjugometer från marken. Medan det i sig självt var mörkt, så utsände föremålet ett ljus som lyste upp hela området omkring som om det var mitt på dagen.

Sedan såg han ett rör börja sänka sig ned från farkosten och i panik försökte han fly men fann att han hölls tillbaka av någonting. Han tittade bakom sig och såg att strålen spelade på bilen och gjorde denna fullständigt genomskinlig. Hans hud sved som om det fattat eld. Han lyckades springa en bit och sedan svimmade han.

Två unga män som kom på vägen någon stund senare såg en övergiven bil med full belysning, en dörr öppen och en kropp som låg med ansiktet nedåt på den regnvåta marken. En portfölj och dokument låg utströdda på marken. De trodde att mannen måste ha dött i en olyckshändelse och skyndade vidare för att larma polisen.

Landsvägspolisen Clovis Queiroz åkte ut till platsen och medan han undersökte vad han trodde vara ett lik blev han överraskad av att se några plötsliga rörelser. Sedan kom kroppen till liv, Onilson Patero hoppade upp och började skrika vilt: "De är efter mig! De är efter mig!" Polismannen tänkte att han var rubbad och tog med honom till Padre Albino-sjukhuset, där dr Elias Aziz Chediak underkastade honom en ordentlig undersökning och höll honom under observation till kl 19.00 då han tilläts åka hem.

Efter-effekter

Onilson Pateros hår, som hade varit brunt, blev fullständigt svart under natten den 22 maj, men rappor-

terades senare långsamt återfå sin ursprungliga färg.

Några dagar efter tilldragelsen började gröngula fläckar, som liknade blåmärken och underhudsblödningar framträda på Onilson Pateros bröst och mage, och han återvände till sjukhuset för ytterligare undersökningar.

Dr Chediak uppgav inför pressen: "Jag är fullkomligt övertygad om att mannen talar sanning. Hans tal är helt sammanhängande och han uppvisar inga symptom som tyder på mental svaghet." Angående fläckarna på Onilson Pateros kropp sade dr Chediak följande: "Han blev bränd, och brännsåren är inga vanliga sådana. Det verkar som om de orsakats av någon typ av märkliga strålar."

Läkaren berättade också för pressen, att en man och dennes hustru

som var anställda på Fazenda Secap en vecka tidigare påstod sig ha sett ett liknande ovallt flygande föremål, "med två figurer som liknade människor, i stora hattar och sammanbundna med något slags slang." "Enligt en dagstidning uppgav inte mindre än sex personer boende i trakten att de också sett UFOt. (En tidning skriver att det var Onilson Patero själv som sett de två figburer, men det verkar troligt att detta var ett misstag.)

Affären gavs en hel del utrymme i den brasilianska pressen och gav upphov till allmän oro hos lokalbefolkningen. Dag- och nattspaningar organiserades av folk som hoppades få se och fotografera ett UFO och några entusiaster gav uttryck åt sin önskan att etablera kontakt med det, för att få reda på dess ursprung och varför det var här.

Ovanstående är en preliminär rapport om Onilson Patero-fallet, ty den slutar inte där. Senare rapporter antyder att Onilson Patero försvann den 26 april 1974 efter att ha kört till granstaden Julio de Mesquita och lovat familjen att han skulle vara hemma igen samma kväll.

Han hittades den 2 maj, sex dagar senare, av en bonde vid namn Cesar menelli som fann honom sittande, genomblöt av regn och kläderna täckta av fästingar, på en liten kulle svår att ta sig fram till i närheten av colatina, i staten espirito santo. Colatina ligger drygt 900 kilometer från Catanduva.

Denna korta redogörelse är baserad på rapporter som publicerats i dagstidningen Estado de Sao Paulo av den 24 maj 1973 och Rio de Janeiro-tidningen O Dia av den 29 och den 30 maj 1973.

Efter att jag utarbetat denna sammanställning erhöill vi Sbedv-bulletin nr 94/98 (sept.-73 - juni -74) i vilken dr Buhler har skrivit en lång och enormt detaljerad redogörelse för både Onilsons första konfrontation med UFOt och hans upplevelse i april/maj 1974, under vilken tid han

enligt uppgift togs ombord på UFOt av varelserna och upptäckte att en av dessa i verkligheten var den mystiske unge ljushåriga och blåögda liftare som han tagit upp den 21 maj 1973 på kvällen.

Källa: Flying Saucer Review, Volume 21, Numbers 3 o. 4, 1975

"UFO ÖVER ÖRESUND"

Av Jörgen Prahl

Hösten 1976 vid 21-tiden, fick an Arlövsbo syn på sex st. cirkelrunda röda föremål i väster över Öresund. Då han såg detta bodde han i Arlöv (Skåne) och observerade detta ifrån sin balkong.

Storleken på ett föremål var ungefär som en lillfingernagel (om man sträcker ut armen).

Föremålen rörde sig med snabba sidorörelser i syd-nordlig riktning på samma höjd. Vittnet hörde inget ljud vid observationstillfället. Vädret var klart och inga moln syntes på himlen. Temperaturen var ca +10°C.

Jag kände ett stort intresse, eftersom jag har gjort militärtjänst vid flygvapnet. Därför visste jag att inget flygplan kunde röra sig på det sättet och med den hastigheten.

Jag vet att andra har sett samma sak som jag, på samma plats, samma kväll och tid.

Efter ca 1 minut gick alla föremålen samtidigt, med mycket hög hastighet rakt upp i rymden.

Såg årtal på himlen

Västmanland, Köping 21 augusti 1978 klockan 19.10.

Två sjuksköterskor och en prästfru iaktog tillsammans siffrorna 1986 mot en klar himmel. De blev mycket konfunderade och undrar om det möjligen kunde röra sig om ett religiöst budskap.

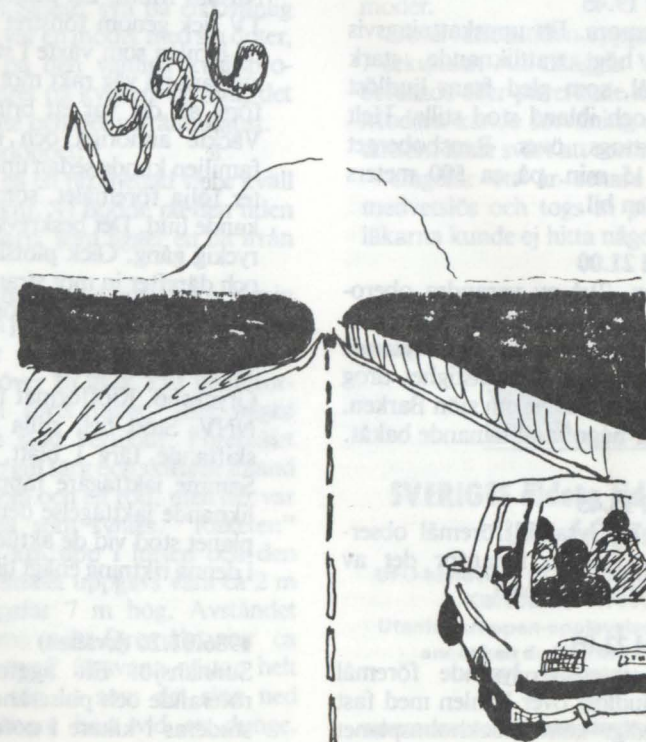
Liknande fenomen har iakttagits utomlands, men mig veterligen är det första gången i Sverige. Beroende på fenomenets särart vill Köpingkvinnorna ha anonymitetsskydd. En av sjuksköterskorna, bilföaren berättar:

Vi kom körande gamla E18 från Munktorp och var på väg mot Köping då en av oss ropade: "Titta, ett årtal på himlen!"

Jag körde in bilen till vägrenen och stannade och vi kunde nu alla tre se årtalet på himlen i NV riktning. Siffrorna bildades av blågrå moln mot en klarblå himmel. Solen var på nedgående och ett rött fält syntes under siffrorna. Siffrorna syntes mycket klart och tydligt, och de hade en skenbar storlek av ca tre decimeter.

Vi befann oss nära stan, just där hastighetsskyltarna visar på 70. Flera bilar förbi oss, men ingen stannade.

Efter att ha betraktat detta i fem minuter fortsatte vi in mot Köping. Vi såg hur ettan försvann först, sedan nian och sexan. Sist kvar var åttan.

Landet Runt

1986.01.01 kl 16.05

Sunnansjö. Ett föremål syns över Bysjön och sprider ett orange, gult, vitt sken. En kort stund senare när iakttagaren svänger ned mot vårdcentralen, flyger föremålet ovanför honom på en höjd av 100-150 meter. "såg ut som ett flak", lyder beskrivningen.

1986.01.01 kl 19.45

Jönvik, Hedemora. Ett uppskattningsvis 10-30 meter högt trattliknande, stark belyst föremål, som gled fram ljudlöst över skogen och ibland stod stilla. Helt ljudlöst. Iakttogs över Rensboberget under cirka 15 min. på ca 500 meters avstånd från en bil.

1986.01.01 kl 21.00

Smedjebacken. Två av varandra oberoende observatörer iakttog ett stort, ovallt grönt föremål, följd av en intensiv lysande röd kula, som med stor hastighet drog fram över himlen. Öster om sjön Barken. Föremålet var något avsmalnande bakåt.

1986.01.07 kl 18.45

Söderbärke. Ett lysande föremål observerades över Barken innanför det av militär avspärrade området.

1986.01.09 kl 22.05

Säter. Rött intensivt lysande föremål drog fram ljudlöst över himlen med fast sken. Samtidigt kam Stockholmsplanet

mot Rommehed med sin karaktäristiska blinkande vingbelysning. Från detta hördes också motorljudet. Eftersom iakttagelsen i tiden nästan sammanfaller med föregående kan ett samband miss-tänkas föreligga även om färgen på ljus-skenet är en annan.

1986.01.15 kl 22.55

Nusnäs Mora. En person som tittade på TV fick genom fönstret se en röd punkt på himlen som växte i storlek och såg ut att vara på väg rakt mot Nusnäs. Trodde först att det var ett brinnande flygplan. Väckte anhöriga och rusade ut. Hela familjen kunde sedan under ca fyra minuter följa föremålet, som avgav ett sprakande ljud. Det beskrevs ha en vanlig och ryckig gång. Gick plötsligt ut över Siljan och därefter in mot stranden, vars konturer det följde tills det försvann.

1986.01.16 kl 21.45

Grycksbo. Klotformat föremål iakttogs i NNV. Stod helt stilla och lyste starkt, skiftande färg i blått, rött och grönt. Samme iakttagare rapporterar också en liknande iakttagelse den 6 januari. Ingen planet stod vid de aktuella tidpunkterna i denna riktning enligt tillgängliga tabeller.

1986.01.26 (kvällen)

Sunnansjö. Ett äggformat, till synes roterande och pulserande föremål kunde studeras i kikare i nordlig riktning högt

uppe på himlen. Lyste starkt skiftande i blått, rött och grönt. Iakttagelsen påminner om föregående och vädersträcket överensstämmer i stort sett.

1986.02.06 kl 16.00

Marnäs, Ludvika. Två pojkar ser ett rödgult klot under tre minuter som sedan försvinner över hustaken "liknar ett grod-yngel med svansen uppåt".

1986.02.11 kl 21.10

Håksberg. Ett illrött klot av en fotbolls storlek flyger ljudlöst norrut.

Mystik över Törringe

Av: Jörgen Prahl

På kvällen vid 19-tiden hösten 1957, fick två vittnen som var bosatta i ett samhälle utanför Oxie i Skåne, syn på en ovanlig tingest. Vittne var en moder med sin doter, som var ute på den vanliga kvälls promenaden. Vädret på kvällen var fint, det var ljummet ute och det var ännu ljust.

Händelseförloppet:

– Vi brukade gå en promenad varje kväll på ungefär 3 km. Vi bodde på den tiden i samhället Toarp, som ligger en bit ifrån Oxie.

Det var på hemvägen som jag och min dotter fick syn på föremålet. Vi gick på en landsväg, när vi fick syn på föremålet som svävade över en åker. Det hade formen som en sorts raket, eller något liknande som stod vertikalt. Föremålet lyste i en skarp gul färg och skiftade ibland färgen till en blå och en röd, men det var mest den gula som syntes. "Raketen" svävade ca 6 km upp i luften och den dallrade. Föremålet uppgavs vara ca 2 m bred och ungefär 7 m hög. Avståndet mellan vittnena och föremålet var ca 100 m. "Raketen" försvann nästan helt plötsligt, det såg ut som det slog ned någonstans längre bort vid en dunge.

1986.02.24 kl 17.50

Ett föremål som flyttade sig långsamt över himlen gnistrade och sprakade i västlig riktning. Sågs vid Stora Tuna Kyrka på riksväg 70, försvann sedan bakom Nybroberget. De iakttagare som såg detta trodde först att det var en brinnande helikopter, med vid kontroll med flyget fanns inget i luften vid den tidpunkten.

**SVERIGES äldsta tidskrift för
UFO-frågor**

UFO-händelser • Tankeläsning • Hypnos •
Klarseende • Woodoo •

Utanför kroppen-upplevelser och mycket
annat kan du läsa om i tidningen
UFO-information

UFO undersökningar sker ofta av en slump

Undersökningen av UFO-rapporter är ofta något som sker av en slump, mestadels beroende på bristen på resurser. Ingenstans framgår detta bättre än i undersökningen och återundersökningen av händelsen i St. Helens, Oregon, den 17 mars 1981. Denna iakttagelse var betydelsefull på grund av att det fanns oberoende vittnen samt en bandupptagning av ett slags ljud som uppenbarligen utsändes av UFOt, vilken gjorts av de inblandade polismännen. Trots detta var det omöjligt för någon av centrets medlemmar att genomföra någon personlig utredning. Allen Braden, som befann sig på platsen för händelsen, gjorde emellertid det bästa han kunde under denna ganska besvärliga förhållanden.

I februari presenterade sig emellertid ett tillfälle för en mer komplett undersökning: TV-stationen Katu i Portland, Oregon hörde sig för om någon från Cufos kunde medverka i deras program som skulle sändas från stadshuset. Jag fick uppdraget att åka, stationen betalade mina uppgifter och jag hade tillfälle att tillbringa två dagar efter programmet till att genomföra återutredningen. Jag hade mycket stor hjälp av Helen och John Zeller, lokala utredare åt Mufon, vilka inte endast ställde upp som chaufförer medan jag befann mig i Oregon utan dessutom också har fortsatt kontrollera många detaljer som det inte fanns tid till under min vistelse.

Här följer nu den reviderade redogörelsen för St. Helens-händelsen:

Klockan 04.30 den 17 mars 1981 såg Sgt Russell Yokum från St. Helens Police Department, under en rutinmässig patrullkörning på US Highway 30, väster om Columbia River (som rinner från sydost mot nordväst förbi St. Helens, se karta)

ett klart ljus som rörde sig uppför floden, mot Portland Airport ca 3 km bort. Fastän ljuset verkade röra sig i normal landningskurs övertygade den extrema ljusstyrkan Yokum om att det inte var ett flygplan. Medan han tog radiokontakt med högkvarteret, körde han de 3 km till länets domstolshus på stranden till Columbiafloden, och under färden förlorade han UFOt ur sikte. När han anlät till domstolen fick han sällskap av polistjänstemännen Ricky Cade och Tom McCartney vid Oregons statspolis samt några civila personer, detta trots den mycket tidiga morgontimmen. Just då samtalade Yokum över sin radio med en Donald Atkins (Lucky 13) i Ridjefield, Washington, nästan rakt över floden. Atkins rapporterade sig se samma ljus, vilket han sade ha lyst upp hela området och växlat till rödorange (från vitt) när det närmade sig floden. Mina undersökningar avslöjade nu att vår första rapport, förra året, var felaktig angående den observation som gjordes från domstolen. Vi fick den uppfattningen att polismännen såg ett UFO, över Sauvie Island, medan Lucky hade observerat ett annat i närheten av Ridgefield, över floden.

Fakta i fallet är att när de anlände till domstolen förväxlade de ett stillastående ljus (det finns där varje natt) med det ljus Yokum förlorat ur sikte. Men denna natt hade det på grund av den växlande dimman verkat hoppa uppåt och nedåt, och de trodde att detta var det UFO som beskrevs av Lucky 13.

Under tiden vidhöll Lucky 13 bestämt, att det ljus han såg var stillastående. Polistjänstemännen fick slutligen den uppfattningen att han och de iakttog två olika "UFOs". De vände sig mot söder och ...där

var UFOt! Mycket större än det ljus de hade stått och betraktat, och det var även mycket ljusstarkare. Det avtecknade sig skarpt där det svävade på låg höjd över Columbia River i ett område där det finns mycket få, och då svaga lampor. (Se fig. 1 angående UFOts relativa läge samt observatörernas observationsplatser).

Omkring kl. 04.20 begav sig observatörerna till en bred och brant udde som gav dem en utmärkt utsikt mot ljuset. Lucky 13 fortsatte under tiden att pladdra vidare. Den senare verkar vara lite av ett "original" och en luffare, åtminstone var jag oförmögen att ta reda på var han befann sig, och ryktet sade att han flyttat till Tacoma-distriktet i Washington.

Genom att kontrollera utsikten från en plats i närheten av Atkins hyrda hus, i riktning sydväst mot Columbia River, visar det sig att floden inte kan observeras och träd och hus blockerar en klar utsikt över himlen. Allt detta gör Atkins vittnesmål suspekt när det gäller detaljer såsom storlek och hans uppgift att UFOt kanske fallit ned i floden. Fakta kvarstår emellertid att Atkins, ett oberoende vittne, med stor säkerhet såg detsamma som de andra observatörerna. Jag tror emellertid inte att Atkins kan ha sett UFOt under den längsta delen av tiden. Vid en punkt på bandet uppger han: "Jag kan inte se ett dugg... inget ljus eller något annat." Detta under den tid som ljudet från UFOt fortfarande hördes. Ändå gjorde han bedömningar av storlek och avstånd åt vår tidigare utredare!

Vårt fotografi visar utsikten över floden från observationsläget uppe på den branta udden; UFOts läge har markerats med ett "x". Både Yokum och Cade (McCartney vägrade att bli intervjuad igen) bekräftade att de kunde höra ljudet från UFOt direkt, och inte endast genom kommunikationsradion. Detta är en mycket viktig detalj; det betyder att Atkins ej gjort en bluffinspelning på bandet. Eftersom han befann sig ca

6 km från de andra skulle han ha behövt en sjuusärdeles högtalare om han skulle kunna sända ett ljud som vore hörbart i St. Helens. Dessutom var detta ett ljud som vår ljudexpert, Mr Schecter, aldrig tidigare hört maken till under alla sina år av ljudanalyser. Han skulle också ha varit tvungen att agera i just det ögonblick då ett UFO råkade befinna sig i området, ty polistjänstemännen såg någonting som de inte kunde förklara... dvs ett UFO.

Både Yokum och Cade beskrev ljuset som sfäriskt, utan någon synlig struktur. Cade menar att det var orangerött till färgen; Yokum menar att det var ljus orange. Yokum liknar det också vid spetsen hos en svetskåga sett genom svetsarens glasögon. Båda männen menade att det befann sig ovanför floden, där Yokum rapporterade att han såg dess reflex i vattnet. Han uppskattar att det svävade ca 24-30 meter ovanför vattenytan. Genom att använda oss av deras uppskattningar av skenbar storlek (en halv fullmåne) samt avståndet, räknar vi ut att ljuset måste ha varit ca 9 meter i diameter. Båda polistjänstemännen rapporterar att UFO:t var ljusstarkare än fullmånen.

Ljudet hördes först som ett svagt, surrande ljud. Cade beskrev det som svagare än kylskåpssurret från ett avstånd av 3 meter. Strax innan UFOt försvann kl 04.43 hörde båda Atkins och Yokum hur ljudet ändrade tonhöjd, som en turbin som saktar ned. Det var då som UFOt slocknade och försvann ... ena stunden fanns det där, sedan var det borta! Alla observatörer är eniga om att ljudet och ljuset försvann samtidigt.

Något som förbryllar är att ljudet från ljuset, vilket befann sig mindre än 1,5 km från polistjänstemännen men 4,8 km från Atkins, var mycket högre från Atkins position. Skedde något slags förstärkning på grund av radiosändningen? Detta förblir en gåta. Vår återundersökning har bekräftat äktheten hos detta UFO-fall.

Lika förbryllande är det faktum att mellan dessa två grundtoner, samt över och under dem, finns det nästan inget ljud alls. Ändå produceras ju sådana ljud av kommunikationsradion och den bandspelare som användes har förmågan att registrera dessa.

Så var står vi idag? Vi har ännu ett märkligt nattligt ljus; något UFO sågs aldrig men händelsen observerades av trovärdiga vittnen, och en inspelning gjordes av ljudet. St. Helens-fallet är, liksom Logrono-fallet i Spanien, ett av de få där det inspelade ljudet analyserats.

Källa: *International UFO Reporter*, May/June 1982, Vol. 7, No. 3.

KULBLIXT?

TROND SKURDAL från Vinstra satt i sin stuga och läste tidningen den 24/8 -85. Det var en lördagskväll, och klockan var ca 23.50 då han såg ett ljus genom fönstret. Han antog att det var billjus, så han tänkte inte mer på det, utan fortsatte att läsa. Då han efter en halv minut återigen tittade upp, var ljuset fortfarande där. Han tyckte att det var något som inte stämde, så han gick fram till fönstret. Då förstod han att det inte kunde vara någon bil; när ljuset begav sig bort från honom hade han fortfarande frontljuset mot sig istället för dom röda baklyktorna.

Ljuset hade nu kommit in på en gångväg mellan vittnets och grannens hus. Det rörde sig mycket långsamt, och några gånger stannade det i underliga positioner. Vittnet uppskattade ljusets storlek till ca 30 cm i diameter. Det var ett starkt koncentrerat, konstant ljus, som skarpt avgränsade sig från sin omgivning.

Ljuset lyfte 2-3 m ovanför marken och vittnet såg det hela tiden mot hus och träd längs gångvägen. Som närmast var det lysande föremålet ca 10-12 m från vittnet.

Mannen hörde inget ljud i samband med observationen. Det var molnigt, med lätt regn och lite dimma, men god sikt. Det var ca 12 grader varmt, men inget tecken till åska. Han kontaktade mig omedelbart, så jag var ute och observerade i ca 20 minuter, men såg ingenting. Vittnet undersökte mig omedelbart om det kunde vara ljusreflexer i fönstret som spelat honom ett spratt, men så var inte fallet. Inte heller kunde det vara någon som gått förbi med en ficklampa eftersom ljuset observerades längs en väg med gatlyktor. Mannen säger sig inte ha någon naturlig förklaring till det hela, men vi visar dock kategoriskt att det skulle ha varit en kulblix, ty sådana har han sett tidigare. Det är inte lätt att hitta en förklaring till observationen, så vi kan bara gissa.

Han har sett en så kallad "telemeter-skiva" (vilket är det mest spännande förslaget), eller var det en kulblix...?

Källa: *Tidskrift UFO*

Översättning: Ronny Thunér

HESSDALEN

Fredagen den 15 november kl 19.30 passerade något som liknade en lysande "apelsin" från Öggdalen vid Litjfellet mot Haldalen.

Den 10 november, hade två personer en observation som vi dess värre ännu inte fått någon utförlig rapport om, men den kommer senare.

Den 19 november omkring kl 07.15, såg en kvinna en lysande "stjärna" som förflyttade sig från väst till öst. Hon gick och hämtade sin man. "Stjärnan" var inte längre kvar som kvinnan förväntat sig. Däremot upptäckte de en annan "stjärna" längre söderut, som försvann mot öst.

Källa: *Tidskrift UFO*

Översättning: Ronny Thunér

UFO över Vikbolandet

Natten till den 17 februari 1986 såg en kvinna mellan klockan 01.39 och 01.47 ett ovanligt flygande föremål som stod stilla och svävade över skogen på en höjd av ca 100 m. Hon hade vid 01.30 släckt sänglampan för att sova. Strax efter att hon lagt sig tillrätta i sängen hörde hon ett svagt muller som hon trodde kom från sin mans bil. Han hade tidigare på kvällen åkt till arbete på annan ort i Sverige.

Kvinnans första tanke var att mannen av någon anledning hade återvänt. Kvinnan (i fortsättningen kallad Doris p.g.a. anonymitetskrav) satte sig upp i sängen och blev orolig att mannen återvänt skadad eller sjuk. (Det var vid tillfället mycket halt på vägarna). I samma stund hon satte sig upp såg hon utanför fönstret ett ljussken som hon antog kom från strålkastarna på mannens bil.

Doris reste sig ur sängen och skyndade fram till fönstret (som ligger i västlig riktning) för att titta efter sin man, men såg istället ett upplyst flygpkan som stod stilla över skogen uppskattningsvis några hundra meter ifrån skogen. Den första tanke som slog henne var att det var militärflygplan hon såg. Hon blev lättad över att det inte var hennes man som kom tillbaka. Doris skulle just gå tillbaka till sin säng, då föremålet över skogen gjorde en liten gungning ner och upp igen. Samtidigt sågs ett blixtrande ljus (ej olik en fotoblix) komma ifrån tingensten. Detta fångade åter hennes uppmärksamhet och hon stod kvar vid fönstret. Återigen gungade föremålet nu i vågrät riktning och ännu en blix sågs. I och med detta blev Doris mycker fundersam över vad detta kunde vara.

Något liknande hade hon aldrig sett. Vid de tillfällen hon sett denna flygfarkost förut, hade hon och hennes familj trott att det var militära överflygningar. De hade då sett föremålet enbart glida förbi och trott att det var ett ordinarie flygplan.

Men nu började hon tvivla.

Doris skärpte sin uppmärksamhet och försökte noggrannt se detaljer men det var svårt. Mörkret i kombination med det upplysta objektet blev en stor påfrestning för hennes trötta ögon. Hon kunde ändå tydligt urskilja att det rörde sig om ett fast flygande föremål med en smal kropp och en bredare del som korsade kroppen mitt i. Den bredare delen var längre än den smalare och den högra spetsen av den breda delen befann sig i den riktning senare farkosten försvann i.

Efter att Doris stått vid fönstret i ca 7 min rörde sig farkosten långsamt bort över skogen, tills hon förlorade den ur sikte. Doris vände sig om och tittade på sängklockan som då visade 01.47. Ifrån köket på nedre botten av huset hörde hon sina undulater kvittra och föra ett ovanligt högljutt oväsen. Hon gick ned för att

forts. sid 22

Mystiskt dödsfall i England (kanske verk av UFO)

En mans mystiska bortgång utgör kärnan i en av de största UFO-gåtor-na genom tiderna.

Hans kropp hittades med oförklarliga brännmärken i en stad som han aldrig tidigare besökt. Experterna tror att mannen, den 56-åriga Zyg-munt Adamski, född i Polen, kan ha dött av skräck.

En polisman säger sig ha sett ett UFO endast några timmar innan kroppen återfanns.

Omfattande undersökningar på order av West Yorkshires undersök-ningsdomare, James Turnbull, miss-lyckades med att få fram några som helst 'vanliga' orsaker till Z Adams-kis död.

Adamski, som levde i stillhet med sin fru Lottie på Thornfield Crescent i Tingley nära Leeds, hittades på en kolhög på en gård i Todmorden, un-gefär 65 km från sin bostad. Sökan-det hade då pågått i fem dagar.

Då han hittades fann man mystis-ka brännmärken på hjässan, i bakhuvudet och i nacken. Vad som åstad-kom dessa märken har experterna misslyckats med att utröna men man säger att det måste röra sig om en rinnande massa med hög värme.

-Som tränad advokat måste jag grunda mig på fakta. Olyckligtvis har vi inte kunnat få fram några fak-ta, som kan ha något med Adamskis död att göra, förklarade Turnbull.

-Jag tror, att det kan finnas någon enkel lösning på det hela. Jag måste medge att undersökningen av bränn-märkenas orsaker, som gjordes av utländska vetenskapsmän, misslyck-ades, vilket kan ge ledtrådar till UFO teorin. Som undersökningsdomare kan jag inte spekulera eller gissa.

-Jag medger, att om jag gick över Ikley Moor i morgon, och ett UFO kom ner skulle jag inte bli förvånad. Rädd skulle jag med största sanno-

likhet bli, men inte förvånad.

-Jag kan inte tro, att alla de tusen-tals rapporter om UFO, som avges i nästan varje land i världen och som går tillbaka genom tiderna, beror på mänskliga misstag.

Ufologerna säger sig ha intervjuat den polisman som såg ett UFO innan Adamskis kropp hittades. De säger att han gick med på att undergå hyp-nosförhör, och att han i trance åter-gav UFO-observationen. West York-shire-polisen lät oss dock inte inter-vjua polismannen.

Här följer nu den otroliga histo-rien sammanställd av 'Sunday Mir-rors' medarbetare:

'Adamski försvann den 11 juni för-ra året. Undersökningen har pågått sedan dess. Han hade begett sig till en närliggande butik för att köpa po-tatis.

Kolförsäljarens son, Trevor Par-ker, som ägde gården där Adamski hittades, fann hans kropp i en ned-sänkning på toppen av en kolhög i Todmorden. Oss veterligt hade Adamski inga bekanta i den trakten. Det fanns heller inga bevis för hur han kommit dit.

Varken hans ansikte, kinder, pan-na eller kläder bar bärken från den brännande substansen, vilket anty-der att han, när brännmärkena gjor-des, måste ha haft överkroppen bar.

Adamski, som var soldat och sena-re blev gruvarbetare efter att ha flytt från Polen, hittades med en jacka på sig men hade ingen skjorta under. Hans klocka och plånbok saknades men man fann fem pund i en ficka.

Överläkaren Alan Edwards, som obducerade Adamski, sade att dö-den orsakats av hjärtattack möjligen beroende på 'allvarlig chock eller rädsla'.

Polisen gjorde en personunder-sökning för att finna motiv till hans död. Det enda de kunde finna var att Adamski drack lite eller inte alls, in-te spelade och inte visade intresse för politik. Det var inte troligt, att han hade några ovänner eller fien-der.

Undersökningsdomare Turnbull uppsköt undersökningen tre gånger och väddade till allmänheten att om de visste något, som kunde lösa gå-tan, skulle de komma fram med det. Slutligen gav han fallet en så kallad öppen lösning. Han sade: -En lös-ning som säger att fallet tekniskt sett fortfarande håller på att utredas.

Graham Birdsall, sammanställare för Contact International UK, den största UFO-undersökningsgruppen i Storbritannien, sade: -Det ligger världsintresse i det här fallet. Det är den största UFO-historien på många år. Det faktum att polisen till och med har övervägt möjligheten av att UFO kan vara inblandat är unikt.

Birdsall och Walter Reid, båda från British UFO Reseach Associa-tion, bekräftade att poliskonstapeln undergått hypnosförhör. -Det finns ingen godtagbar förklaring till att kroppen fanns där, sade Reid. -Jag skulle vilja säga att han bokstavligt talat blev nedsläppt där.

Adamskis änka, som är rullstols-bunden, sade: -Han var en god man utan fiender eller ovänner. Han mås-te ha blivit kidnappad, men av vem eller vad eller av vilken orsak, får jag nog aldrig veta.'

Källa: Sunday Mirror 27/9 1981

Översättning: Lars Amnestål, UFO Tumba.

GLÅMDALEN

"UFO över Varaldskogen". Mellan kl 22.44 och 23.00 en söndagskväll då jag skulle hämta in hunden för natten. Såg jag ett underligt rött ljus i östlig riktning. Det lyste som skenet av en skogsbrand.

Jag gick upp på en kulle öster om husen och upptäckte att ljuset kom från ett runt föremål som stod stilla i luften, 200-300 m ovanför åskammen. Den var halvmåne-formad men (på fel ledd)", berättar Jan H. Berg från Varaldskogen. "Jag häm-tade min sambo för att visa det främ-mande föremålet. Vi betraktade före-målet i ungefär en minut. Det lyste som en lampa. Med tanke på avståndet skulle jag uppskatta diametern till ca 100 m.

Plötsligt satte föremålet fart i östlig, riktning med en otrolig hastighet. Det försvann inom loppet av några sekunder. Att det skulle röra sig om ett flygplan är helt uteslutet, eftersom föremålet till en början stod stilla. Dessutom den hastig-het det färdades med närmast otroligt", säger Berg.

Källa: Tidskrift UFO

Översättning: Ronny Thunér

UFO-våg över New York

Invånarna i norra delen av staten New York har rapporterat främmande föremål i luften, både på hög höjd och i träd-topphöjd. Observationerna som hållit på under mars, april och maj månad -83 har förbluffat undersökare från Dr. Hyneks UFO-center. De flesta vittnen har sett triangelformade föremål och under flera veckors tid har UFO:s visat sig strax efter skymningen på torsdagskvällar.

I Ossing, New York, såg en lärare ett massivt föremål på bara 40 m höjd och det täckte större delen av himmelen. Före-målet var fullt av blinkande ljus.

En polisman såg under ett nattpass något som var stort som en fotbollsplan och fotografier av detta något var publi-cerade på första sidan i ortens tidning. Dr. Hynek säger att UFO-vågen är en av de största de senaste 10 åren.

UFO-REVIEW no 16

UFO landade nära Pavia

En uppskärnad karabinjär var den förste som kom med nyheten om att en okänd farkost landat i närheten av Pavia. Samtliga vittnen till händelsen är ärliga och pålitliga, och deras berättelser innehåller inga motstridiga uppgifter.

Föremålet hade formen av ett halvklot och det färdades med oerhörd hastighet. Det utstrålade också ett mycket intensivt ljussken. Detta är den första händelsen av två. Den andra inträffade torsdagen den 18 juli 1976 och har återgetts av UFO-Information nr 2/1979.

Tisdagen den 9 juli 1976 klockan 23,45: Pavia-karabinjärearnas radiobil nummer 4 hade anordnat trafikkontroll på riksväg 35 i utkanten av San Martino Sicomaro. Rutinen avbröts av att samabandscentralen anropade bilen och anmodade den att återvända. Rösten lät mycket upprörd vid anropet, varför löjtnanten frågade vad orsaken var till att de måste återvända. Han fick det något ovanliga svaret: -Marsmänniskor här löjtnant, eller något liknande. Flera människor har kommit hit och berättat att ett 'flygande tefat' har landat vid Vallone.

Återkommen till förläggningen möttes han av upphetsade människor, som berättade vad de sett. -Tro inte att jag är tokig, sade polisman Guido Ragni, 25 år. Jag satt på balkongen och fick se ett mycket stort föremål komma ned från himlen. Den hade formen av ett halvklot och avgav ett intensivt, vitt ljussken på ovansidan. Under farkosten sågs ljus av olika färger. Jag ropade på min syster och min mor och vi tog bilen och for iväg mot det fält där farkosten hade landat ungefär en kilometer härifrån. För att nå platsen var vi

tvungna att köra en omväg. Ju närmare vi kom, desto intensivare blev ljuset. Framkomna slocknade ljuset och vi såg ingenting i mörkret utan vände bilen. Jag tänkte uppsöka en högre utsiktspunkt, därför att träd skymde från den plats vi stannade på först. Då jag vände skrek min mor högljutt. Han hade tittat bakåt och då fått se ljuset tändas på nytt samtidigt som farkosten höjde sig och for iväg med svindlande fart. Polismannens mor, fru Piera, och studerande, 17-åriga systern Giovanna bekräftar uppgiften.

Löjtnant Tieri blev stum av häpnad men beslöt ändå att ge sig av till platsen tillsammans med polismannen. En kvart senare anlände karabinjärearnas radiobil och polismannens bil till den väg, som passerar vid platsen för landningen. Polismannens syster medföljde bilen. Den chockade modern stannade hemma.

På platsen för landningen var allt stilla och tyst, endast grodornas kväkande hördes. En svag brandrök kunde förmärkas.

-Jag sade till chauffören att köra sakta och låta bilens strålkastare belysa området, berättar Tieri. Jag fick då se, att stubbåkern hade blivit bränd på ca 200 kvadratmeters yta. Medan jag gick ut på fältet sjönk jag ned i den leriga åkern. Senare fick jag veta att den stått under vatten. Stubben var dyblöt. På det brända området hade endast topparna av stubben bränts.

Följande dag återvände karabinjärearn till platsen för landningen och det visade sig då att det fanns fler förbryllande omständigheter. Det

svedda området uppvisade en egenomlig men exakt kontur av en rektangel 40 x 10 meter, från vilken det utgick tre tunna spröt (eller svansar) 30, 15 och 7 meter långa.

-Vi kan inte förklara uppkomsten av den svedda delen av stubbåkern, sade en brandkapten som kallats till platsen. Frånsett det faktum att fältet fortfarande är fullkomligt genomblött och att formen på det brända området är oförklarligt.

Varje normal eldsvåda på liknande underlag startar från en central punkt och sprider sig sedan i oregelbundna halvcirklar. Den här har en exakt kontur och kan inte ha uppstått genom självantändning eller på avsiktligt sätt. Vem skulle förresten ha intresse att svedja av ett 200 kvadratmeters stort område med sådan precision - möjligen en dåre, men i så fall skulle det ha tagit lång tid. Han skulle helt enkelt inte ha hunnit med!

Familjen Vigo, som bor i en närbelägen stuga, berättade för karabinjärearn, att deras tre vakthundar, som vanligtvis är mycket lugna, den aktuella kvällen var oerhört uppgjagade, ända från klockan 19,00, alltså flera timmar innan det mystiska föremålet uppenbarade sig.

Flera personer i området berättade hur de sett ett halvklot med flera färger på undersidan och ett vitt ljus upptill. Alla tycks vara ense om form och andra detaljer.

Kan vi då sluta oss till att en okänd farkost verkligen landat på stubbåkern utanför Pavia? På det kan man varken svara ja eller nej. Vi lever i en tid, om vilken Teilhard de Chardin har sagt, att det bara är det fantastiska som fortfarande möjligen kan vara sant.

Giuseppe Grazzini
Översättning: Britta Masreliez.

UFO lekte med bilist

Mystik på E18 och riksväg 310. UFO-observationer som bl a gjorts från en bil på E18 mellan kl 22.00 och 22.30. förra lördagen är mycket intressant, säger en av våra medlemmar i östlandsavdelningen till tidningen.

Det var byggmästare Reidar Haugestad, dennes flickvän och två passagerare som befann sig i bilen då dom såg ett lysande föremål som skiftade färg i rött och grönt. Föremålet flög fram och tillbaka över E18 vid Undrumsdals kyrka.

Hon påstår att hon lördagen innan den 29.9 vid samma tidpunkt, mellan 22.00 och 22.30, såg ett UFO som helt motsvarade Haugestads beskrivning över riksväg 310 vid Borre kyrka.

Hon berättar: "Jag kom körande över Vollhöjden på väg hem från Horten då föremålet kom flygande lågt över min bil. Jag ökade farten lite mer än vad femti-gränsen tillåter, för jag blev lite rädd. Föremålet skiftade färg och lyste kraftigt upp bilen. Det verkade som om UFO:t lekte tafatt med mig. Jag var så skakad att jag stannade vid en ESSO-station och köpte en läsk enbart för att få prata med någon. Men det var faktiskt så att jag oroade mig för att köra upp på Gunner-rödbrekka så länge UFO:t svävade över mig"...

Källa: Tidskrift UFO
Översättning: Ronny Thunér

Lysande oval i Göteborg

VÄSTRA FRÖLUNDA

Den 15:e oktober 1984 hade Inger Segerblad-Nihlén en märklig upplevelse:

Inger var på väg hem till sin bostad i Järnbrott, Västra Frölunda, tillsammans med sin 7-åriga son Mikael, som hon hämtat i scoutstugan. Klockan var omkring halv åtta på kvällen och det var kallt och klart ute. De gick och småpratade och kom så småningom fram till fotbollsplanen utanför Björkåsskolan. Då dras Ingers blick mot ett lysande föremål på himlen. De båda stannade till för att titta närmare på objektet, som verkade stå alldeles stilla. Mikael frågade sin mamma vad det var, men Inger hade inget svar att ge. Hon visste bara vad hon såg – en 20 meter lång fluorescerande oval, med en stark strålkastare framtill.

Efter en minut rörde sig föremålet sakta och ljudlöst österut ca 50-75 meter och stannade ånyo. Inger förnam en stark känsla av att vara iakttagen, men blev samtidigt avspänd och kände att hon inte ville gå därifrån.

Efter 2-3 minuter började Inger och Mikael gå hemåt i sydlig riktning. Under tiden gled objektet mot nord-ost med stigande hastighet, för att slutligen försvinna.

Efter händelsen ringde Inger till Göteborgs-Posten, som dock inte publicerade fallet. Senare tog hon kontakt med Göteborgs-UFO-Förening, som ringde runt till flygplatser, ballongklubbar, väderstationer och dylikt för att försöka finna en tillfredsställande förklaring. Detta har dock ännu inte lyckats. Mystriet kvarstår. Vad var det Inger och Mikael såg den där kvällen? Inger själv är övertygad om att det var en främmande farkost hon hade observerat. Tilläggas bör att Inger är en sansad person och ett mycket trovärdigt vittne.

Fallet finns dokumenterat genom filmad intervju på platsen, och Inger har hörts noga flera gånger, av Göteborgs UFO-Förening.

Text: Heléne Carlsson

Ett stort tack
till
Göteborgs
UFO-förening
som ställt upp
för UFO-inform.

**UFO-Information håller
årsmöte den 28 juni 1986
Danmarksgatan 4 Linköping
Tid: 19.00
Välkomna!**

forts. från sid 17

undersöka orsaken. När hon kom i köket blev de lugna igen. Hon lade märke till att de andades häftigt av den ansträngning de tydligen hade varit utdatta för. Däremot tycktes katten i huset ha legat och sovit utan att ens ha lyft på huvudet.

Denna händelse utspelade sig i trakten av Rönö, en liten ort som ligger på det så kallade vikbolandet i Östergötlands län. Vidare kan nämnas att i tidigare nummer av U.I. har vi publicerat fall från denna trakt som har haft liknande karaktär se nr 4 1982.

Redaktionen emotser tacksamt fler vittnesmål som kanske kan finnas.

SKARPT VITT LJUS STOPPADE BILFÄRD

Efter att ha läst en massa andra människors upplevelser, känner jag det som en plikt att berätta om mina egna.

Åren 1963-67 bodde jag i en villa i Roslagen. Närmare bestämt Söderby gård nära Kårsta i Närtuna socken inte långt från Rimbo. Dessa år var det ganska stor aktivitet av UFOs just i dessa trakter, som det borde finnas ganska många vittnen till. En del har också framträtt i pressen, men många har tigit för att inte bli förlöjligade.

Nu skall jag berätta om några av de fenomen jag varit med om. Den första händelsen var hösten 1963. Jag arbetade i Stockholm och var på hemväg de fem milen till Kårsta och åkte över Vallentuna. Jag hade en gammal Volvo PV -53 års modell, som gick ganska bra och aldrig brukade krångla. Det var månsken och marken glittrade av frost. Efter att ha passerat Frösunda samhälle blev det slut på asfaltvägen och det övergick till grusväg, som dock var väldigt fin och inbjöd till att åka undan på, man ville ju hem så fort som möjligt. Det blev en lång raksträcka på nästan en kilometer med öppna gårdar på båda sidor och farten var väl 90 km/tim, då jag plötsligt uppmärksammade ett skarpt vitt ljus som närmade sig från ovan och kom otroligt hastigt för att liksom sänka sig ner och som en helikopter stanna upp ovanför bilen.

Ljuskäglan var runt bilen.

Min första tanke var också att det var en polishelikopter som kom för att stanna mig. Jag hade nu nått fram till en massa små kurvor, där man måste sänka hastigheten och helt koncentrera sig på vägen och bilen. Det fanns också en korsväg, som

ledde till Ekskogens samhälle mitt i en kurva. Därför förlorade jag också ögonkontakten med föremålet, men kände hela tiden att det förföljde mig på nära håll. Det började nu hända saker. Först började jag känna en slags konstig värme i nacken, sedan slocknade ljuset på bilen och motorn hackade till och krånglade. Stannade, gick, stannade och sedan blev det definitivt stopp, och jag lyckades rulla nerför en backe och stanna i en kurva där vägen var ganska bred. Vid försök att starta bilen hände inget alls, allt var dött. Därför klev jag ur för att börja promenaden på kanske tre kilometer till hemmet.

När jag öppnade dörren varseblev jag, att farkosten, vad det nu var, hade landat mellan några buskar inte långt från bilen. Det var liksom en fördjupning i en kulle som tjänade till skydd för en skjutbana som bönderna hade. Jag blev nyfiken på vad för sorts farkost det var, som var så snabb och lättmanövrerad och kunde landa hur som helst. Det verkade som en sorts nödlandning.

Farkosten stod ganska skyddad för insyn från vägen. Jag klev ut på gårdet och närmade mig farkosten med bestämda steg. Plötsligt upptäckte jag att det lågade av någon sorts blått ljus runt mitten på farkosten. Den hade oval form med tre fyrkantiga rutor och var försedd med tre stycken antenner med röda lampor på. Under den brann mycket starka lampor med ett vitaktigt sken och där rörde sig ett flertal män i overaller, sysselsatta med någon form av arbete med något. Det hördes något slags knastrande och flappande ljud från den. Ungefär samma ljud som från starkströmsledningarna vid duggregn. Männerna under farkosten verkade mycket kortvuxna.

forts. i nästa nr.

ARKIVET FÖR UFO-FORSKNING
BOX 11027
60011 NORRKÖPING

RING IN DIN BESTÄLLNING 013-171790

Snygg fyrfärgsposter för endast 10:-

POSTTIDNING

UFO-INFORMATION

Box 9109,
580 09 Linköping